

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 949/07
27.09.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић, Споменке Зарић, Слађане Накић-Момировић и Слободана Дражића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог ТП "ББ" и умешача на страни туженог ВВ, чији је пуномоћник БА, адвокат, ради поништаја одлука туженог о додели стана, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж.І бр. 542/06 од 22.02.2007. године, у седници већа од 27.09.2007. године, донео је:

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж.І бр. 542/06 од 22.02.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Ужицу П I број 212/05 од 11.04.2006. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи одлука Комисије за решавање стамбених потреба радника туженог предузећа број 1289 од 19.05.1997. године и одлука Управног одбора туженог број 1677 од 14.07.1997. године којима је стан описан у изреци додељен умешачу, да се утврди да је по основу расписаног огласа за доделу двособног стана од 30.12.1988. године тужилац први на ранг листи по броју бодова, и да се тужени обавезе да донесе нову одлуку којом се стан додељује тужиоцу у закуп на неодређено време, а у противном би такву одлуку заменила ова пресуда. Тужилац је обавезан да умешачу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 25.200,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Ужицу Гж.І. бр. 542/06 од 22.02.2007. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП и нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из става 2. тачка 12. истог члана, на коју ревизија неосновано указује, будући да је побијана пресуда јасна, разумљива и садржи све разлоге о одлучним чињеницама.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је дана 30.12.1988. године објавио оглас за расподелу спорног стана, у коме су између осталих учествовали тужилац и умешач на страни туженог. По коначно утврђеној ранг листи Стамбене комисије туженог од 19.05.1997. године, а по критеријумима из Правилника о решавању стамбених потреба радника туженог од 09.03.1987. године, умешач је била на првом месту ранг листе са укупно 814 бодова, а тужилац је са 787 бодова рангиран на треће место. Побијаним одлукама Комисије за решавање стамбених потреба и Управног одбора туженог спорни стан додељен је умешачу. У време објављивања огласа, тужилац је са супругом, сином и кћерком становао у стану површине 38м² на коме је носилац станарског права била његова супруга, која је преминула _____199_ године. Тужилац је овај стан откупио дана 15.10.1993. године, и сада га користи са кћерком, њеним мужем и дететом. Умешач је у време објављивања огласа била без решене стамбене потребе и са супругом и троје деце становала је у стану родитеља свог супруга. Наведене чињенице на страни тужиоца и умешача постојале су и време доношења побијаних одлука о додели спорног стана умешачу.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је одбијен тужбени захтев тужиоца за поништај одлука туженог којима је спорни стан додељен у закуп умешачу, те да се наложи туженом да изврши поновну расподелу и спорни стан додели тужиоцу.

Наиме, правилан је закључак нижестепених судова да, обзиром на промењене околности, тужилац нема прво на доделу спорног стана у смислу одредби чл. 33, 34. и 35. Правилника о решавању стамбених потреба радника туженог из марта 1987. године. Од објављивања огласа за расподелу спорног стана 1988. године, стамбена ситуација тужиоца се битно изменила будући да је пензионисан, да му је преминула супруга, син се одселио, а тужилац је откупио стан у коме живи 1993. године. Све наведене

Према овоме, суду је у време доношења побијаних одлука туженог, а умешач је и тада била лице без решеног стамбеног питања. Зато се и по оцени Врховног суда у спору пуне јурисдикције промењене околности узимају се у обзир до доношења судске одлуке.

Умешач са супругом и троје деце станује у додељеном стану од 1997. године, па с тога овај стан представља њен дом у смислу члана 8. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Будући да је у поступку утврђено да је пре доношења побијаних одлука туженог предузећа тужилац делимично решио своју стамбену потребу у стану чији је власник, мешање у право умешача на поштовање дома не би било у складу са постизањем легитимних циљева из члана 3. и 34. став 2. Закона о стамбеним односима ("Службени гласник СРС", бр. 9/85, 18/85, 11/88) и члана 47. Закона о становању о решавању стамбених потреба запослених, нити би била успостављена пропорционалност између њеног права на дом и права тужиоца на доделу стана ради проширења према његовој стамбеној ситуацији која је постојала до доношења прве одлуке о расподели стана. Стога се ревизијом тужиоца неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 405. став 1. ЗПП.

Председник већа-судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РР